pore in posterum, deinde, postea. H. 4.16. N. 18.18. (Cf. lith. paskuy postea, paskuttinnis, paskiausas ultimus; boruss. vet. pans-dan postea, quod suffixo convenit cum pirsdan antea. Fortasse etiam lith. pas prope et lat. post huc pertinent. Hib. feasd, feasda «hereafter, henceforward, forthwith» fortasse a lat. post, postea.)

पञ्चात्क (e पञ्चात् et क facere) superare. RAGH. 17.18. पञ्चात्ताप m. (e पञ्चात् et ताप) poenitentia. Am.; Hit. 33.

पश्चिम Adj. (a पश्च - v. पश्चात् - suff. इम्) 1) posticus, posterior. 2) occidentalis. Sv. 3. 26. N. 13. 5.

1. पा 1. p. (पिवामि in dial. Vêd. पिवामि e पिपामि, v. gr. min. 295.; gerund. पोत्वा; Pass. पीये; part. पीत्ता) bibere. Man. 11.8.: सोमम् पिवति; H. 1.52.: पास्यन्ती 'मे जलम्; Ragh. 2.19.: तम् पपा सा लाचनाम्याम्; H. 1.27.: पोत्वा पानीयम्; 4.16.; Dr. 6.5.: पीत्रसम्र कुम्भ; Hit. 6.8.: म्रयम् म्रगदः किन् न पीयते — Caus. पाययामि pro पापयामि (gr. 519.) bibere dare, potionem dare. Man. 1. 192.: ह्यान् पाययित्वा. (Gr. ΠΩ, πέπωκα, πῶθι, ἐπόθην; attenuato म्रा in ī: πίνω, πῖθι, cf. पीत, पीये et v. पी; lat. PO, pô-tum = पातुम्, pô-turus = पातृ, po-culum, bibo = पिवामि; lith. pēnas lac, v. पान; boruss. vet. pouton bibere; russ. pi-tj id., pivo cerevisia; germ. vet. bier; anglo-sax. beor id.; hib. pótaim «I drink», nisi hoc a lat. poto.)

c. 現內 i.q. simpl. RAGH. 8.67.

c. म्रा id. MAH. 2.2302.: म्रापिवेयन तस्य रुधिरं युधिर (Pottius apte huc trahit vocem म्रप् aqua, in casibus fortibus म्राप्)

c. g id. H. 2.11.

2. पा 2. P. (र्व्वाणे; Pass. पाये, Caus. पालयामि) servare, tueri, sustentare. RAM.I. 13.18.: नः पाहि राव्व-सात्; GHAT. 12.: शोकसागरे ऽद्य पातितान् त्वद्-गुणस्मरणम् एव पाति ताम्; RAGH. 2.48.: उपप्रवेभ्यः प्रजाः पासि (V. प. पति, पल्, पाल्, पात्र et cf. lat. PA in på-vi, på-bulum; gr. (πάομαι) ἐπασάμην,

πέπαμαι; πατέομαι tam huc quam ad I bibere trahi potest, correpto II, adjecto τ, v. gr. comp. 109^b. 1.; πάτνη, πάθνη, φάθνη; δεσ-πό-της, cujus prima syllaba ad scr. বিঘা trahi posset; fortasse ἄνθρωπος primitive significat viros regens, ita ut conveniat cum III q. v. et ἄνθρω-πος sit pro ἄνδρο-πος producto ο et mutato δ in θ; lith. po-nas dominus, pé-nas pabulum, pastus, cibus; pénù pasco, cibo; russ. pitáju id.; goth. fôdja id., fôdeins cibus; nostrum Futter.)

c. परि i.q. simpl. Dev. 11.32:: त्वम् परिपासि विश्वम् पांच्रा m. pulvis. N. 13.28. (V. पांसु et cf. cambro-brit. pain «bloom, fine powder, or dust»; v. Pict. p. 15.; lat. pulvis pro pulcois, mutato n in l, adjecto i, sicut e. c. in levis pro leguis = लघु, v. Ag. Benary Römische Lautlehre p. 209.; lith. pëska arena.)

पांसन vilis, abjectus, contemnendus. H. 1.39.4.12.

पांसु m. pulvis. Dr. 9. 13.; v. पांध्र-

पाक m. (r. पच coquere suff. ऋ) maturitas. UR. 64. 10.

पानशासन m. (maturitatis dominator, e praec. et शासन) nomen Indri.

पारल ex rubro pallens. Un. 19.5.

पाटन n. (a पुटु dexter, aptus, suff. श्र) dexteritas, habilitas, peritia. Hir. 3.4.

पाठ m. (r. पुरु s. म्र) lectio.

पाणा m. (r. पण्र s. म्र) ludus. N. 26. 19. a. et b.

पाणि m. manus. In. 2. 20.

पाएउन m. (a पाएउ nom. pr. suff. म्न, v. gr. 650.) a Påndu oriundus.

(Wils.: pale or yellowish white). N. 2.3. 2) m. n. pr. regis Hastinapuri, Judhischthiri ejusque quatuor fratrum patris nominalis. (Hib. buidhe «yellow».)

पाएडुर (a praec. s. र्) i.q. पाएडु sef.1. H.2.17.

पात m. (r. पत् s. म्र) 1) lapsus, casus. Hit. 36.18. 2) volatus.

पানক n. (a पातय cavs. rad. पत cadere) рессаним, crimen. Вн. 1.38. Нгт. 20.10.